

steriet og begjærer en Dplysning, skal betragtes som en Høflighed. Det er det dog virkelig ikke. Man skriver til Ministeriet, fordi man ønsker at rette en Anmodning til det, at erholde en Dplysning; faaer man den Dplysning, saa er man jo vel tjent med at faae den, og faaer man den ikke, vil man jo ikke kunne benægte Ministeriets Ret til ikke at give den. Om nogen Høflighed fra Thingets eller et Udvalgs Side, der skulde bestaae i, at det henvender sig til Ministeriet, kan der derfor efter min Anskuelse ikke med Rette være Tale. Men, sagde den ærebe Ordfører, man kunde tænke sig det Tilfælde, at Ministeriet selv ansaae Forslaget for uhyldbestgjørende og derfor agtede at afhjælpe Manglen. Hvis det havde været Motivet, synes jeg, at man rettest burde have overladt denne Sag til Ministeriet selv. Havde Ministeriet anseet Forslaget for uhyldbestgjørende, vilde det naturligviis have fremsat det paa en anden Maade. Sagen er jo imidlertid den, at den ærebe Justitsminister har fulgt den eneste Præcedents, som forelaa med Hensyn til Anvendelsen af den omhandlede Grundlovsparagraph, nemlig § 61. Det er ikke ganske rigtigt, hvad der flere Gange er sagt, at denne Paragraph ikke tidligere er kommen til Anvendelse. Det er ikke den samme Bestemmelse i Paragraphen, der er kommen til Anvendelse, men der har jo dog tidligere været Spørgsmaal for dette Thing om at give et begjært Samtykke overeensstemmende med Grundlovens § 61, og det var jo, som bekjendt, netop det ærebe Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som, inden han blev Medlem af dette Thing, rettede en Opfordring til det om at give et saadant Samtykke. Den Fremgangsmaade, som det ærebe Medlem dengang fulgte, er det eneste Præcedents, der forelaa i denne Sag, og det er nøiagtigt blevet fulgt ved denne Leilighed. Sagen er ved Justitsministerens Skrivelse overgivet til Formanden. Formanden har taget den i sin Haand og fremmet den paa den Maade, han ansaa for rigtig. Jeg begriber derfor ikke, hvorledes Ministeriet, inden der fra Formandens Side reistes Betæneligheder, skulde kunne finde den Fremgangsmaade, det havde fulgt, uhyldbestgjørende. Med Hensyn til de „færegne Omstændigheder“ bemærkede den

ærebe Ordfører, at han ansaae det for ønskeligt, at man saa lidt som muligt gik ind paa selve Sagen, og han ønskede derfor ikke at indlade sig nærmere derpaa. Det er netop ogsaa min Betragtning; man skulde saa lidt som muligt have indladt sig paa selve Sagen, skulde være gledet saa let hen over den som muligt. Mit Forslag er netop grundet paa denne Betragtningssmaade. Ved at omtale Tiltalen, bemærkede den ærebe Ordfører, at det vilde være høist utilbørligt i Almindelighed at sætte en Mand under Tiltale uden at nævne den Forbrydelse, for hvilken han skulde sættes under Tiltale, og han citerede et Sted af et foreliggende Lovforslag til Støtte derfor. Derimod har jeg aldeles Intet at indvende; men den ærebe Ordfører forveksler her to Ting, nemlig hvorvidt det er tilbørligt, at Noget sættes under Tiltale, uden at den Forbrydelse, for hvilken han sættes under Tiltale, bliver nævnt — jeg troer, at Tiltale slet ikke kan finde Sted paa en saadan Maade —, og hvorvidt Forbrydelsens Navn skal nævnes for dette Thing, naar man begjærer dets Samtykke til at sætte Vedkommende under Tiltale. Dette er jo imidlertid to væsentlig forskellige Ting, som den ærebe Ordfører her sammenblandede. Sluttelig skal jeg endnu omtale, hvad den ærebe Ordfører bemærkede, med Hensyn til at jeg havde betegnet det som ligegyldigt, om Samtykket blev givet eller ikke. Her har den ærebe Ordfører misforstaaet mig; jeg har ikke betragtet det som ligegyldigt fra dette Things Standpunkt, men som ligegyldigt med Hensyn til, hvorvidt Tiltale kunde iværksættes eller ikke. Hvad det ærebe Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) bemærkede om Begrebet „først Gjerning“, troer jeg er af en noget tvivlsom Bestaafenhed; eftersom der er en Dom for, hvorledes dette Udtryk er at forståa. Der har nemlig tidligere være iværksat Tiltale for Presseforseelser mod Medlemmer af Rigsdagen, og en saadan Sag er ved Dom afviist som urigtigt anlagt, skjøndt det rigtignok ikke var ved en Højesteretsdom.

Barfod: Ja, det Sidste, som blev bemærket, af den ærebe Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), vilde jeg